

Szerkesztési iroda:

főter, Szabó-féle ház 1-ső emelet,
hova e lap szellemi részét illető közlemények
intézendők. Bérmentetlen levelek csak ismert ke-
zektől fogadtatnak el.

Kiadói hivatal:

főter, **Bettelheim testv. könyvker.**
hova e lap anyagi részét illető közlemények,
(előfizetési pénz, kiadása körüli panaszkok, hirdet-
mények) bérmentesen intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:

3 hónapra 3 frt. 75 kr.

Hirdetmények díja: 4 hasá-
bos petit-sor egyszeri hirdetésnél 6, és minden
következőknél 3 ujkr számíttatik. Terjedelmes
hirdetések többszöri beigatás mellett kedvezőbb
feltételek alatt vétetnek fel. Bélyegdíj külön 30
ujkr. Magánvita 3-hasábos petit-sor 15 ujkr.

Pest, szept. 16-án.

(—á—) Midőn a „Sürgöny“ a mult cik-
künkben felhozottakat elmondá, áttér a dolog
velejére, s elismerve, hogy a municipiumok a
magyar alkotmányos életnek fő tényezői, azt
mondja, hogy a „kormányának nem célja mes-
terséges s mulékony majoritást alakítani, de
a municipiumokat fel kell a politikai szenve-
délyek nyomása alól szabadítani, hogy az
illető bizottmányok nagyobbbrészt független
férfiakból álljanak, kik felszabadítva a gyak-
ran önerejük által le nem győzhető pressio
alól, elég bátorsággal s erővel fognak bírni,
a forradalom vészes elveivel szembe-
szállni.“

E szavak eléggé világosak arra, hogy
tisztán belássuk, mennyire nem ismeri a kan-
cellária a magyar nemzet jelenlegi helyzetét.
Ha itt csak a főkorlátnak személyes ismere-
téről volna szó, nem törődnénk vele, mert azt
bárki is beláthatja, hogy a Prágában lakó
csehországi kormányzónak, míg egy részről
nincs alkalma Magyarország viszonyaival
megismerkedni, más részről e viszonyok ta-
nulmányozására a kormányzósággal járó hiva-
talos elfoglaltatások nem engednek szabad
időt, s így nincs okunk nehezteni, ha látjuk,
hogy a csehországi kormányzóból főkorlát-
nokká lett excellentiás ur csak a bécsi minisz-
terek leírása után ismeri hazánk jelenlegi vi-
szonyait, — hanem mindig méltó és jogos
okunk van megbotránkozni azon, ha valamely
lapban a magyar olvasó közönség számára
áruhnak ily ferde, a bécsi mintára elforgatott
állításokat, mert midőn azt olvassuk, hogy a
megyéket és városokat a politikai szenvedé-
lyek nyomása alól fel kell szabadítani, hogy
az illető bizottmányok nagyobb részt függet-
len férfiakból álljanak, nem önkénytelenül az
jut-e eszünkbe, hogy ilyen alap nélküli be-
szédeket hallottunk mi már a bécsi centralis-
ta uraktól is, — hisz ugyan, mely politikai
szenvedélyek nyomása alól kellene felszaba-
dítani a megyei s városi bizottmányokat?
Előttünk történt, nyílt dolog minden megyé-
nek, minden városnak működése, s még ed-
dig a működések közt senki sem fedezhetett
föl a bizottmányokban egyéb politikai szen-
vedélyt, mint a tiszta honszerelmet, a
törvényekhez szigorú ragaszkodást, s ha a
kancellária e két legnemesebb politikai szen-
vedélyt akarja száműzni a bi-
zottmányokból, akkor nézetünk szerint az
ilyen nyomás alól felszabadított bizottmány-
ba tagúl választatni, minden önértetes em-
bernek nem megtiszteltetés, de ennek épen
ellenkezője leend; — avagy mennyiben nem
független férfiak a mostani bizottmányok tag-
jai? ki által lehetnek megvesztegetve, azok,
kik tetteikért jutalmat sem nem kapnak, sem
el nem fogadnának, mert elég jutalomnak
tartják polgártársaik bizalmát, s öntudatuk
tisztaságát, — s mi gyakorolja a bizottmá-
nyokra azon pressiót, melyet önerejük által
le nem győzhetnek? e kérdésünkre a kan-
cellária nehezen tudna felelni, mert csak
olyat felelhetne, a mit nem örömet mondana
ki, a bécsi miniszteriumnak nem igen tetsze-
nék; azonban ez egyszer kimentjük zavarából
a kancelláriát, s saját kérdésünkre felelünk
mi magunk: igen is, van egy körülmény, mely
a bizottmányokra gyakorol pressiót, még pe-
dig olyat, a mit — dicséretére a bizottmá-
nyoknak — ők soha sem akartak legyőzni,
de a mit soha le sem is győzhettek volna; szi-
vesen megmondjuk, mi gyakorolja e pressiót:

az egész nemzet közvéleménye, az,
hogy a bizottmányi tagok ismerik a nép min-
den rétegének vágyait, ismerik annival in-
kább, mert nekik maguknak nincsenek más
vágyaik, mint a népnek, s ép úgy hűtlének
volnának saját elveikhez, mint méltatlanok a
nép bizalmára, ha csak egyetlen tettük is
nem a nemzet közvéleményének tolmácsa
volna. És ha a kancellária e pressió nyomása
alól felakarja szabadítani a megyéket s váro-
sokat, nézetünk szerint e célzt legkönnyebben
elérheti akkor, ha újra benépesíti a néhány
hó óta üresen álló császári rendőr-hivatalo-
kat, mert ez esetben aztán bizonyos lehet a
felől, hogy a Polizei-Soldat-ok szuronyai közt
a népek óhajta nem fog nyomást gyako-
rolni.

A mi pedig azon kifejezést illeti, hogy az
új szervezésnél oly bizottmányi tagok fognak
választatni, kik elég erővel birandnak, a for-
radalom vészes elveivel erőlyesen szembeszál-
lani, — e kifejezésre azt hisszük, felelnünk
sem kellene, mert az elvek, mik jelenleg Ma-
gyarországot lelkesítik, az egész világ előtt
ismeretesekek, de az elvekben forradalmi ten-
denciát még senki más nem fedezett fel, csak
a bécsi miniszterium, s nem tesszük föl a
kancellária felől, hogy nem tudná azt, misze-
rint Európa szabadelvű népeinek rokonszen-
vét s tiszteletét, az utóbbi hónapokban legin-
kább azzal hódítá meg Magyarország, hogy
a legmérséklettebb politikát követve, az uralko-
dó s a nemzet közti kibékülés egyetlen föl-
tételül nem szabott egyebet, mint annyi ki-
rályi esküvel s szentesítéssel megpecsételt al-
kotmányának elismertetését, és midőn e kö-
vetelésben Európa legnagyobb államférfiai is
csak igazságot láttak, de forradalmi törek-
vést nem, képtelenek vagyunk felfogni, me-
lyik bokorból ijesztgetik a kancelláriát, „a
forradalom vészes elvei.“

Tovább azt mondja a kérdéses közle-
mény, hogy „az új ideiglenes szervezési sza-
bály csak az elutasíthatlan szükség szülemé-
nye, s csak ott alkalmazható, hol elkerülhet-
etlen. Ez ismét a bécsi politikának egyik
frásisa, olyan, melylyel a bécsi urak saját
hibájukért másra akarják tolni a felelősséget,
— mert azon elutasíthatlan szükség, mely
az ideiglenes rendszabályok életbeléptetését
követelné, senki, ki az alkotmányosság tiszta
fogalmával bir, nem volna képes néven nevez-
ni, mert ha a kormányának szándéka lett volna
okt. 20-án őszintén az alkotmányos térre lépni,
nagy oka lett volna őszintén örövendeni azon
rend felett, a mely szép rendben léptek át Ma-
gyarország municipiumai a 12 éves abnormis
állapotból az alkotmányosság terére; hanem ha
semmi más nem győzött volna is meg, ezen új
ideiglenes szervezési szabályok a legerősebben
meggyőzhetnek mindenkit a felől, hogy a kor-
mánytól ez őszintén alkotmányos politika okt.
20-ikán is ép oly távol volt, mint 1850-ben,
s erősen hisszük, hogy nem csak ezen új ide-
iglenes szervezési szabályok, de az okt. 20-ka
óta játszott alkotmányosdi is nem egyéb, mint
„az elutasíthatlan szükség szüleménye.“ Meg-
engedjük, hogy a magyarországi megyék s
városok tulmentek azon korlátokon, a melyek
a bécsi fogalmak szerint az alkotmányosság
határai; de higgye el a kancellária, hogy e
municipiumok okt. 20-ka óta soha egy lépés-
sel sem hágták túl azon korlátokat, melyeket
a megyék s városok működésének az ő ma-
gyar alkotmány, s az 1848-ki törvények szab-
nak, és midőn ezen a törvényes korlátok közt

vitt működésükért, ha mindjárt az elutasíthat-
lan szükség parancsára is, az új szervezési
szabályok léptettettek életbe, ezen eljárással
a kormány leteszi azon álarczot, mit okt. 20-án
vőn fel, s vesztesége mellett is van a nemzet-
nek azon nyeresége, hogy már most nyílt kár-
tyákkal játszanak ellene.

Azon állítást pedig, hogy azon megyék-
ben, melyek tovább is eddigi törvényes mű-
ködésük szerint fognak eljárni, s a törvény-
telen adók beszédéséhez ezentul sem fognak
segédkezet nyújtani, ezen megyékben az új
szervezési szabályok életbe fognak léptettetni,
mert „az előbbi főispáni utasítások itt nem
felelnek meg többé a gyorsan megváltozott
állapotnak, s nem jelölik ki a határt, a vezető
hatalma s a választók joga közt“, de a hol a
bizottmányok s városi képviselők netalán any-
nyira megfelejtkeznek alkotmányos állásuk-
ról, hogy „készek lesznek az állam elutasít-
hatlan szükségéről, mik lételének föltételét
képezik, gondoskodni“, „a kancellária ör-
vendve fogja az ilyen megyéket mostani szer-
vezetükben meghagyni“, tehát már itt az
előbbi főispáni utasítások meg fognak felelni
az állapotnak, s itt ez utasítások „kijelölik a
határt a vezető hatalma s a választók joga
közt.“ Ezen állítást, mondjuk, legyen szabad
nekünk csak elmondani, és észrevétel nélkül
hagyni.

Vége pedig azt mondja e közlemény,
hogy a kancelláriának nem célja a kormány
számára mesterséges majoritást szerezni, ha-
nem azon van, „hogy a jövő országgyűlésre,
melynek a legmagasb fontosságu államjogi
kérdéseket, a király és haza elválhatlanul
egyesült javára, megnyugtatólag kell eldön-
tenie, Magyarország független férfiainak sza-
bad vélemény biztosíttassék.“ Erre nézve mi
azt jegyezzük meg, hogy a jövő országgyűlés
egybehívásakor a kormány vagy új törvény-
szegést követ el, vagy nem; ha megszegi az
1848-iki törvényeket s új választást rendel,
akkor bizonyára a „Sürgöny“ e közleménye
nem fogja elhárítani a kormányról azon ala-
pos gyanut, hogy valóban mesterséges majo-
ritást vadászott, s ha még sem nyert, bizo-
nyára nem a kormányon mult; ha pedig a kor-
mány követi az 1848-ki törvények szabályait,
s elismeri, hogy az ezen törvények szerint vá-
lasztott képviselők 3 egymásután következő
évre választattak, nem lesz egyéb teendője,
mint az aug. 21-én haza küldött képviselőket
újra összehívni, a mi, ha megtörténend, nem
kell a kancelláriának aggodni, mert valamint
az 1861-iki országgyűlésen „a nemzet akara-
ta világosan s tisztán állt a világ előtt, sem
meg nem gyöngítve, sem nem gyanusítatva
a féktelenség sajnos kitörései által“, ugy —
ha ismét visszajönnek haza küldött képvise-
lőink, ők Európa-szerte ismét csak becsülést
fognak szerezni a magyar nemzet politiká-
jának.

Ezeket akartuk a „Sürgöny“ azon közle-
ményére elmondani, s végül még csak azt je-
gyezzük meg, hogy sokkal ildomosabb volna,
ha a kancellária jelenlegi hazafiatlan eljárá-
sát nem védené ilyen légből kapott állítások-
kal, hanem őszintén bevallaná, hogy „így van
parancsolva“, akkor legalább nem érné azon
comprommissio, hogy állításait minden oldal-
ról meg lehet czáfolni.

Lapszemle.

A „Volksstimme“ írja: „Tehát az erdélyi
országgyűlés egybehivatik, de Kemény bárót elébb

elbocsátják. A követválasztásokra a mindenható királyi biztosok fognak felügyelni, s így a kormánynak könnyű lesz egy kellemes országgyűlés összeállítása. Mi csak azt nem értjük, hogy a Schmerling-miniszterium miért játszik szembekötődést az alkotmányos elvvel? Az államminiszter ur kimondta azon igen vesélyes és szerfelett nyújtható elvet, hogy „Salus reipublicae suprema lex esto!” a mi más variációban annyit tesz: „Sic volo, sic jubeo, stat pro ratione voluntas.” Miután az államminiszter ur a katonai hatalommal rendelkezhetik, és ezen hatalom, újabb hírek szerint 40,000 argumentummal gyarapított Magyarországon; az úgy nevezett osztrák alkotmány pedig Ausztriában senkinek sem kellesz. István birodalmában nem látjuk át, hogy a kormány miért nevezi ezen izét még alkotmánynak, és miért erőlködik azon, hogy rendszabályait tetszőlegesen alkotmányon azon keresztül vigye.

A „Nord” egy bécsi levelét közli az ismert egyházi lapnak, a „Monde”-nak. A levél Ausztria jelen helyzetét körvonalozza, azután pár szóval, de nem a legszigorubb történelmi hűséggel, a birodalom alakulását, fejlődését sorolja elő a jelenkorig, végül pedig tanácsot ad, mi tevő legyen Ausztria, hogy birodalmát nevelhesse. „Ausztria 34 milliónyi lakossága — úgy mond — négy nagy különböző fajra oszlik: áll kilencz millió németből, 14 millió szláv, lengyel és horvátból, 6 (?) millió olasz és mintegy öt (?) magyarból.” Itt aztán nagy statisztikai hűséggel elmondja, mikép a catholicismus tartja benne a lelket, mert a nép többnyire mind katholikuss, s a protestánsok és görögök száma alig rug annyira, mint a zsidóké (!) Nem több avatottságot mutat a történelmi rész elősorolásában is, midőn Magyarországot Mária Terézia uralkodása alatt juttatja az osztrák kormány alá. Elősorolja, mint gyarapodott tekintélye, tulsulya az osztrák háznak. — Németországon tagjai német császárok voltak, s mind csak azért, mert a catholicismusnak hive maradt. — Később azonhan lemondván a német császári címéről, osztrák császári címet vett az uralkodó magára. De újabb birtokszerzése, mint Galiczia, Bukovina, Dalmatia, Velence, stb csak arra szolgált, hogy német hatalmi minőségéből kivetkeztesse. A német császárok — úgymond továbbá a levél — magukat Nagy Károly utódainak nézték, ki a nyugotrómai birodalmat visszaállította, s innen apostoli császári címmel éltek. Így az osztrák császárok is. Miután a német császárságról lemondtak, az apostoli címet megtartván, Olaszországnak fordultak, hol birtokuk és szövetségeseik folytán már némi tulsulylyal bírtak. Azonban olaszországi politikájuk ép oly végzetes volt, mint a milyen hibás németországi eljárásuk. Németországot ugyanis a protestantismus és oroszország kémei közé hagyák jutni, Olaszországban pedig a jozsefista szellemet hozták be, mitől az még sem menekülhetett meg, lebilincselék az egyház szabadságát, és compromitták a szentszéket, belésofordván azt mind azon erőszakos eljárásokba, melyekhez utóbb kénytelen volt folyamodni, hogy rendetlen helyzetében fennálhasson. — Ezután a tanácsadásra tér át. „Ha Ausztria — úgymond — semmit sem akar feláldozni Németországon, akkor a Duna felé kell fordulnia, és pedig

foederativ szellemű politikával. — A birodalmi többséget képező szláv népek nem elég erősek arra, hogy nemzeteket alkossanak, függetlenségök tehát csak szövetségi útján lehetséges. Azzal, ha Ausztria meggyőzi őket arról, hogy tartományi országgyűléseket adván, függetlenségüket megtartja, teljesen megelégesznek. Es így a török birodalom hasoneredetű keresztény népeinek sincs egyéb teendőjük, ha Oroszország jármától meg akarnak szabadulni, mint hogy Ausztriához csatlakozzanak. Es így a körülmények hatalma által Ausztriának egész Konstantinápolyig megnyílik az út, s ha a catholicismus ügyét melegengeti, mitől a népek nem idegenek, mint ez a görög papság áttéréseéből is látszik, Oroszországban utját bevágja. Itt bizonyly kárpotlást nyerend olaszországi birtokaiért Ausztria; a Fekete tenger torkolatai többet érnek, mint az adriai legjobb kikötő! Ausztria új alkotmánya bámulatosan alkalmas e tervre.” Így a „Monde.” A „Nord” azonban nem hagyja szó nélkül, hogy az orosz járomról, de főkép, hogy Konstantinápolyról van szó. — „Azt tanácsolja a „Monde”, hogy a Duna mellékére fordítsa gondját Ausztria? — kérdi a „Nord”, — hogy ismeresse meg e vidékeket is az ultramontanismus áldásaival, ugy-e! ? Rég tudtuk mi azt, hogy a bécsi udvar ilyeneken töri a fejét, de hogy ez létrejöheszen, birnia kell előbb a törökországi szláv nemzetiségek rokonszenvét, aztán mindenek felett, mind a latin, mind a görög szertartású szlávok függetlenségét akarnak. Ausztria, mely a „Monde” elismerése szerint nem bírt német maradni, s nem maradhat, mint a „Monde” mondja, sem félolasz, sem félszláv, sem félmagyar; annál kevésbé alakulhat át szlávra. Hiába kísérti a népfajokat egymás ellen ingerelni, s politikai tulsuly ígéréteivel átadni, a népek most gyorsan érnek, s mint a zágrábi gyűlés határozatai is mutatják, sietnek segítni magokon, mielőtt a kétes ígéretek megvalósulnának, melyeknek átértik valódi értékét és céljait. M. O.

A „Kronstädler Ztg”-ban olvassuk: Ha a magyar és székely nemzet megmarad régóta nyilvánított kívánságánál: az erdélyi országgyűlésen, mint a törvényességgel ellenkezőn meg nem jelenni, ahoz azon, habár kicsiny, de létezését kétségbe nem vonható román és szász párt, mely 1848-ban az unió határozatát önként elfogadta, csatlakozik, s úgy nem lesz országgyűlés, hanem csak egy béna test, melynek sem ereje sem élete, mely a nehéz jövőnkörli határozó feladatot nem bírja megoldani; azzal fogunk birni kicsinyben, melyet Bécs nagyban bir hónapok óta, t. i. egy parlamentaristesttel, mely tökéletlen állapotában nemzetre képtelen; ilyen országgyűléstől nem csak nem várhatjuk legfontosabb életkérdésünk megoldását, és a nemzetiségek ügyének közös utóni felvilágosítását, hanem csak egy annál nagyobb, lassankint megoldhatlanná vált bonyodalmat, és egy naponkint szélesbülő mélységűt a belső czivódásoknak remélhetjük. Ilyen eredmények kilátása mellett, bátran kimondhatjuk, hogy inkább semmi országgyűlés, mint oly gyűlekezet, mely mögött a nemzetiségek, a kiengeztelő olajág helyett, vértetetlen lépnek egy másik elébe.

„Hütelenséghez.” Ugy vagyunk e verssel, mint a kis gyermek szavaival, melyeket édes anyjától elsőket tanult, és iránytalan ösztöneinek kifejezésekké, hibásan cseveg el. Az észme, forma, rimelés annyira emlékeztet Vörösmartira, de a kezdő minden gyarlóságaival, hogy ezt olvasva, nem kell Szeberényi-től hallanunk, hogy Vörösmarti volt első eszményképe.

1842-ben „színészszé kell lennem barátom — most már harmadszor” írja Szeberényinek — „mondjam-e, hogy nem a mindennapi kenyérkeresés a célom, (mert ugy kicsissá, vagy béressé lennék, mert bizonyosabb kenyeret eendném) hanem hogy magasabbra töreksem, s a czélt szemem elől soha elvesszen! nem fogom? — Művész és költő! barátom mint hevülök. De már rég meg van mondva, hogy én középszerű ember nem leszek: Aut caesar, aut nihil! — Ne neves ki barátom, ha bolondokat beszélek” sat.

Igy csak elbizott szájhős, vagy lángelme beszél, és Petőfi nem lett-e az egész haza láthatárán keresztül lángoló meteor, fény- és tűzhullámmal árasztván azt el, a legutolsó magyar kunyhóba is bevilágítva, nemzeti, vagy szerelmi dalaival?!

Szeberényihez küldött imekkori versében „Az utolsó éj”-n már a szilaj pegazust látjuk repülni, megeresztett fékben, suhogó szárnyakkal. Tudjuk, ismerjük, ismeri a művelt Európa későbbi remekét, tanítjuk reá gyermekeinket, s áldjuk a korán elhunyt megsirathatlan nagyszellemet, minőt századokon keresztül egyet egyet ad isten jó kedvében a nemzeteknek, mint saját lényének szelleműsugárát, hogy ily nyilatkozataiban is emlékeztessen arra, hogy őt imádjuk.

Petőfi életírásához e becses adatokért csak köszönetet szavazhatunk. H. i.

Horvát országgyűlés.

Zágráb, szept. 10-én. A megyéknek visszaadandó teljes törvényhatóság feletti jelentés olvastatván, az, az a d h o c bizottmánynak kiadatik.

Olvastatik gr. Erdődi és gr. Jankovics főispánok felirata ö Felségéhez, melyben az országgyűlésből kilépésüket igazolják; a felett heves vita támadván, az iratot hirlapok mellett kiadni határozzák; továbbá ö Felségéhez feliratot szavaznak, hogy a nevezett főispánok méltóságaikból tétessenek le. — Napi rendre térvén, a délszláv egyetem költségei feletti vita mellőzésevel, az bizottmánynak adott át.

Szept. 11-én. A gróf-főispánok ügyében Kraljević képviselő szólal fel, és 14 napi határidőt szabotni ohajt, mely közben azok felvilágosítást, s illetőleg igazolást adjanak be a vádolt eset miatt. Maradt a határozat, t. i. a főispánok méltóságaikból letétese feletti felirat. Gr. Pejacevics szerémi főispán vádoltatott, hogy az országgyűlésére nem jelenik meg — ezalatt jelenti az elnök, hogy ö Felségétől egy leirat jött szept. 4-ről, mely felolvastatván, kinyomatni rendeltetik, és a nap meghatározatni, melyen az tárgyalassék.

Olvastatik Zágráb megye levele, melyben felszólítatik az országgyűlés, hogy a Magyarország gyűlésnek mielőbbi összehívását ö Felségénél szorgalmazza. Lovrics azt félre tétetni akarja, mint-hogy Horvátország nem ügyvéde Magyarországnak, s a magyarok maguk szakították el a tanácskozás fonálát. (vajjon?) Kuslan pártolja a feliratot, és e tárgyban Magyarországgal együttesen akar haladni, minthogy az épen most olvasott leirat sorai között olvashatni, hogy a horvátországi gyűlés a magyarral egy forma sorsra fog jutni. (Nagy tetszés.)

Azon figyelemzetéssel, hogy ezen ügy akkorra halasztatik, midőn a Magyarországgal szövetségről lesz a tárgyalás, a megye kérelme ad acta tétetik. Gróf Pejacevics főispánra nézve, hogy a gyűlésen meg nem jelenése kipuhatótassék, a bánhoz felirat határozatott. Kvaternik interpellációjára a következő dijaknak kifizetésére nézve, az elnök azt feleli, hogy a helytartóságnál már tett e felől kérdést, de onnan azt választották, hogy nincs pénz.

Szept. 12-én. A gymnasiumbeli tanárookra, a jogegyenlőség elve szerint az határozatott, hogy a kath. és g. n. egyesültek között semmi különbséget tenni nem lehet. A nyelvre nézve határozatott, hogy a német és franczia abból kizáratik. Fiumében az olasz nyelv hagyatik meg.

Szept. 13-án. Ujra gr. Pejacevics ügye forgott fen. Elnök jelenti, hogy ö a bántól azon választ nyerte, hogy a bán a grófot már többibben felszólította az országgyűlésre. — Pacel még nyolcznapra várakozást indítványoz, s azután tegyen lépést az országgyűlés, a grófnak főispáni méltóságából elmozdítására. Jelasics a régi törvények szerint, a grófot 800 frnyi bírságra ítéltetni kéri az elmaradás miatt; szólnak mellette és ellene. — Angjelics előre óvást tesz minden határozat ellen, előbb meg kell várni az okokat, különben is Szerém megye legilletékesebb bíró ez ügyben. — Jelasics indítványa fogadtatik

TÁRCZA.

Beküldetett szerkesztőségünkhez: „Néhány év Petőfi életéből.” Irta Szeberényi Lajos. A tiszta jóvedelem fele a felállítandó Petőfi-szoborra van szánva. (Ára?)

E Szegeden, Burger Zsigmond nyomdájában, csinosan kiállított füzet, Petőfit 17 éves korában tünteti fel 1838-ban Selmecezen, Petrovics Sándor családi néven. Az író, gyermekkori benső barátja Petőfinek, mint ezt Petőfi teljes őszinteségű, közlékeny leveleiből olvassuk. Már e korban feltűnik Petőfi szilaj kedélye, szive rajongása, és a színészet iránti legyőzhetlen szenvedélye, mely a költészettel oly gyakran karöltve jár, Petőfinél pedig soha végképen le nem győzhetett vágy maradt, annyira, hogy Petőfi minden kétségen kívül színész marad, és a hazának egyik legnagyobb színművészevé válik, ha a kiviteli erő, a lélek eszményi fogalmait, oly ragyogó nagyságban és hűségben, minőkben azok az ő kedélyében fogamzottak, éltek és működtek, phisikailag is meg tudta vala testesíteni. De nála ez hiányzott, hanem szenvedélye oly forró volt a színészet iránt, hogy azt, a tehetséggel zavarát össze, azért tudott oly soká, oly nehezen s annyi ismételt kísérlet után, mégis csaknem szívszakadva, tőle megválni.

Viszontagságos csak addig volt élete, míg baka és színész volt, arról fanyar gunyorral, emerről, még csapásainak festésében is, pajkos humorral emlékszik későbbi verseiben. E viszontagságokra Szeberényihez, itt közlött levelei világot vetnek, valamint családi viszonyaira is, egészen a költő pályájának atyja általi meghatározásáig, minthogy Sándor többször emlegeti, hogy apja őt erővel saját mesterségére: mészároságra akarja fogni, mert jobb szeretné, úgymond, hogy húst mérjen, mint jambus, és trocheus lábokat.

Itt olvassuk Petőfi (Petrovics) első versét a

A „Pannonia” magyar viszontbiztosító társaság

alakítása végett Aebly Adolf, gr. Andrássy Gyula, gr. Apponyi György, gr. Desseffy Emil, b. Eötvös József, Fluck Ede, Fröhlich Frigyes, Fuchs Rudolf, Gottesman, Hajós József, Karácsonyi László, Kern Jakab, Kochmeister Frigyes, Koppely F., Koppely Fülöp, Lévai Henrik, Lónyai Menyhért, Mannó István, Perger Ignác, Rózsa Lajos, B. Sennyey Pál, Somssich Pál, Széchenyi Béla gr., Tóth Lőrincz, Török István, Ullmann M. G., Ullmann Izidor, Ullmann Károly, Ürményi József, Zsivora György, gr. Zichy Ferencz, Weiss Bernát, Wodianer Albert és Wodianer Móricz. mint alapítók, az alulirt bizottmányt hatalmazván meg az engedély megnyerésére, s az első közgyűlésig szükséglett teendők vitelére, alulirt bizottmánynak van szerencséje következőket hozni köztudomásra:

A biztosítási eszme üdvös voltának általános terjedése, a biztosított érték folytonos növekedését vonván maga után, hogy a biztosító társulatok a közönség irányában vállalat-kötelezettségeiknek pontosan megfelelhessenek, s a társulati vagyonnak kockázatása nélkül, nagy értékű tárgyak biztosítását elfogadhasák, a biztosítási téren nyert tapasztalatok után, annak szüksége ismertetett fel, hogy az ilyen egyenes biztosítással foglalkozó társulatok, a náluk biztosított tárgyakra nézve vállalt kockázatának egy bizonyos részét más társulatoknak viszontbiztosítás végett átengedjék.

Minden országban, hol a biztosítás nagyobb mértékben elterjedt, a biztosítási üzlet szilárdításul látjuk a viszontbiztosítási társulatokat jó sikerrel működni.

Hazánkban szintén nagy mértékben terjedvén az utóbbi években a biztosítás, s a külföld is bizalommal részesítvén a hazai biztosításüzletet; az alapítók

el. A sziszkeipályaudvarnál feltalált régiségek ügye Kukuljevics zágrábi alispánra bízatik. Napirendre térvén, a gimnasiunban a német nyelv tanulása a tanulók szabad akaratjára bízatik, tehát arra tanárszék állittatik; a szláv nyelv obligat tantárgyul fogadtatik el.

K ü l f ö l d.

Olaszország. A „Köln. Ztg.“-nak írják Turinből, szept. 9-ki kelettel: Ricasoli Franciaország magatartása nem hozza ki sodrából. El lehet ön rá készülni, hogy a közelebbi napokban különféle okmányok fognak napfényre kerülni, melyek nagyobb hatást fognak szülni, mint a Giornale di Romanak tagadó cikke.

Ricasoli, Bastoggi gróf és Cugia tábornok kíséretében, a Turin közelében fekvő santa-mariai tábornok meglátogatta, mely a feloszlott nápolyi hadsereg katonáiból áll. A fogadtatás oly kielégítő volt, hogy a miniszterelnök megparancsolta, miként ezen embereknek fegyvert adjanak, a mit eddig nem mertek tenni, vagy legalább nem tettek.

Portugál. Lissabon. A cortesek ülése be van zárva. A király visszatért Oportoba. A kormány még meg nem nyitotta kikötőit, idegen gabna behozatalára.

Németország. A „Köln. Ztg.“ szerint a porosz király utazása már határozottan 5—8 októberre van téve.

Bécsből írják a „Köln. Ztg.“-nak, hogy Forgách gróf a primásnak azt mondta, miszerint nincsen ok reá, hogy a kormány elhagyja azon ösvényt, melyre az országgyűlés feloszlásával lépett.

Amerika. New-York, aug. 31. Egy Cincinnati, aug. 28-án kelt sürgöny következőt jelent a 26-án Summerville városnál történt ütközetről. „A Tyler ezredes parancsnoksága alatt állott ohioi 7. ezred, reggelizése közben egyszerre mindkét oldalról és szemben megtámadtatott. Legénységünk azonnal csatára készült, és bár látta, hogy kevés remény van a győzelemre, bátran harczolt. Minthogy az ellen föltette nagy tulsulyban volt, Tyler ezredes a 3 mért-földnyl távolságról érkező podgyász-vonatot visszaküldte Ganleybe, hova az bántatlanul el is jutott. A fölkelők hadereje 30,000 gyalog, 400 lovas és 10 ágyura tételik. A szövetségi csapatok szétugrasztattak, és miután magukat keresztül vágták, hamar ujra rendezkedtek, és üldöztetés nélkül visszavonultak. Veszteségünk még nincs biztosan kitudva, azonban 900 emberünk közül alig nélkülözünk 200-at. A fölkelők iszonyu veszteséget szenvedtek.

Hir szerint aug. 27-én Cap Girardeunál, a tennesseei államban, csata volt, melyben a szövetségesek kurtát huztak.

Azon szövetségi csapatok, melyek magukat Filmore erődnél a texasiaknak megadták, becsületszóra szabadon bocsátattak. Két hajó, melynek sikerült a zárlatot megtörni, Charlestonból Matanzasba érkezett. A szakadásiak Fayetténél 100,000 dollárt zsákmányoltak.

Távirati sürgönyök.

Zágráb, szept. 14. Hétfőn fog a katonai határvidéki képviselőkre vonatkozó kir. leirat, — a fölirattal, és Sándornak a magyar országgyűlés

feloszlása iránti indítványával együtt, tárgyalásba vetetni. — Polith tudornak azon indítványa, — miszerint Lju biss a dalmát birodalmi tanácsosnak, legutóbbi beszéde miatt, jegyzőkönyvileg elismerés fejeztessék ki, elvettetik. — A gimnasiumok számára tanterv némely módosításokkal elfogadtatott s az e fölötti vita bezárattott.

Turin, szept. 12. Jólértesült körökben azt állítják, hogy a miniszteri válság küszöbön áll. Hirszerint Ricasoli fog az új miniszterium alakításával megbízatni. Ratazzi s Depretis is befognának abba lépni.

Turin, szept. 14. Mindinkább elterjed azon hir, hogy Garibaldi elfogadta az éjszak-amerikai unio serege fölötti parancsnokságot. Hirszerint számos bajtársai előkészületeket tesznek arra, hogy őt kövessék.

Milano, szept. 15. A „Perseveranza“-nak Nápolyból 14-ről jelentik: Az avellinói, bari és beneventói kormányzók azt erősítik, hogy tartományaikban nyugalom uralkodik, s hogy a fölkelés „már szinte elenyészett“

Florenz, szept. 14. A király ma esti 6 órakor ide érkezett.

New-York, szept. 5. Butler expedíciója a cap-hatterahi erődöt bombázta s elfoglalta; — a helyőrség elfogott. Butler visszatért Washingtonba, s kijelenté, hogy a tél kezdetével a szövetségi csapatokkal dél felé menend. David elnök veszélyesen beteg.

— Garibaldi a „W. C.“ szerint szept. 7-én, Milanoban volt a tábornoknak, Nápolyba való bevonulásának ünnepén.

Vegyes tudósítások.

△ Tegnapelőtt megyénk és városunkból mintegy 150 egyén, minden osztályt képviselve, a „Fehér kereszt“ teremében barátságos estélyre gyűlt össze, talán sejtve: hogy nem egyhamar leend alkalma ismét összejöhetni. — A kedélyek fel voltak villanyozva, és ezen hangulatban számos, nagyrészt igen jeles pohárköszöntések mondatk a szabadság, testvérség, egyetértés, alakulandó aradi gazdasági egyesület, emigratio, Türr tábornok és herczegnő arája, Garibaldi és Temesmegye jeles és lelkes országgyűlési képviselőjére, M. J. urra. Egy idegen megye élén álló dignitásnak, Aradmegye gyűlésének utolsó határozata elleni kikelései, az egész társaságot mozgásba hozták. Ha az oppositiot képező dignitás még nem tudta volna, hogy nem jó darázs-fészekbe nyulni, megtanulhatta itten; de meg is adta az árát, mert „Er wurde windelweich geklopft“, természetesen: hogy csak szellemileg — és még két-kulacsosnak is elnevezték, ő mlgtát. Így jár, ki az események kerekébe kap, és daczolni mer a közvéleménnyel.

* Tegnapelőtt este 7 — 8 óra között az Ötvenes püsztn B. Zelinszki urodalmi lakai, szeszgyárai, begyűjtött terményei, s a cselédek szállásai, mely szerint 40 — 50 család lakatlaná lett, porrá égett. A gépek megmentettek. Az épületek a magy. bizt. társaságnál voltak biztosítva, de a termények nem.

* Az erdélyi országgyűlés — írja a „Fortschr.“ — nem tartozik többé a függő kérdések sorozatába. A pesti távirat, mely az egybehívást jelenti, valónak bizonyult be. Az illető okmány aláírása 11-kén tör-

külön o. é. 5 frtot fog fölszerelési költség fejében le fizetni.

Az egyes részvény után még hátra levő 900 osztr. é. frtól — az alapszabályokban látható minta szerinti kötvényt irand alá, és szabályszerű fedezetet mutat ki.

Az esetben, ha a t. közönség részére átengedett 1000 dbnál nagyobb mennyiség iratnék alá; alulirt bizottmány fogja az egyes aláírókra eső részvény-mennyiséget meghatározni, mely eljárás eredményéről a részvényesek névsorának közlése mellett az aláírók tudósittatni s az alakító közgyűlés még október hó folytán összehivatni fog.

Az aláírásra kitűzött helyiségen az engedményezett alapszabályok megtekinthetők s az aláírók által megkaphatók.

A nyilvános aláírás iránti ezen közlemény az 1840. évi XVIII. törv. cz. 55. §. C. pontja szerint sz. kir. Pest városa hatóságánál bejelentett.

Nem kételkedhetünk, hogy a tiszelt közönségnek átengedett ezen 1000 db részvény elvállalásában hazánkfiak minden másokat megelőzendek.

Pest, 1861. szeptember 13-án.

A bizottmány:

Fuchs Rudolf s. k.

Hajó s József s. k.

Lévai Henrik,

Lónyai Menyhért,

B. Sennye Pál,

Ullmann Károly,

Ürményi József,

Gr. Zichy Ferencz.

Manó István.

tént meg. A hat hét múlva egybegyűlendő országgyűlés elé a kanczellári leiratban következő négy előterjesztés tételik:

1. A román nemzet s görög-nem-egyesült hitfelekezetbelieknek egyenjogositása.

2. Választás alá eső főhivatalok betöltése, választás utján.

3. Követválasztások a birodalmi tanácsba.

4. A polgári s büntető jogban, a megváltozott viszonyok következtében szükségelt változtatások fölötti értekezletek.

* A „P. L.“ bécsi levelezője írja szept. 15-ről: Forgách grófnak tegnapi határozott elutazása a függőben levő kérdések miatt elhalasztatott. Apponyi gróf még szintén itt időzik, és mint mondják, a pénzügyminiszterrel egy nem épen eredménytelen értekezletet tartott, az utóbbi bélyegrendelet visszahúzása iránt. Azonban, az ember tervez... s Schmerling ur határoz.

* Török Kálmán helytartósági tanácsos, ki a cs. biztosi kiküldetést nem fogadta el, helytartósági tanácsosi hivatalától is felfüggesztetett.

* A „P. N.“ szerint Kappy Ede sem fogadta el a kir. biztosságot, mint alkotmányos ember felfogásával meg nem egyeztethető.

* Török János a „Grenz.“ szerint Halzl helyett kir. biztosul nevezetnék Nyitrába adótszadni. Az ő alkukészsége után nem sok okunk van ebben kételkedni.

* Légrad városa Királyi Pál követje által, Zrinyi Miklós légrádi kapitány arczképét a muzeumnak küldeté.

* Misztófán nem vadász katonák, de uhánusok voltak, kik a szegény adózónak az orrát levágták.

* Nagy-Szent-Miklóson nagy nyelvtudósunk Révay Miklós születés-helyén szept. 7-én annak emléksobrara es t é l y adatott műkevelők által, hol a helybelieken kívül, Perjámos, Szent Péter, Mokrin Lowrins egyéb szomszéd helységek értelmiségei valának együtt. Mattiasich rendező uron kívül Buócz, Stephany E. és Jankovics Sándor szerb testvér voltak az estély intézői, Rónay Alajos, Szabó ügyvéd és fia, Dániel Etelka k. a. Nikolics Sz. és az énekkar tettek a nemes mulatságot igen élvezetessé. — Másnapra reá az executio robbantbe, és könyörtelenül zsarol; — némely, eddig tán másutt nem tapasztalt praxist is produkálnak, ha t. i. a beadott bankóból vissza jár, azt mondják hogy visszaadni nincs idejük.

* Izsákon 10 lovas kúrazir öt nap alatt 72 kenyeret emésztett meg, lovaiknak és kutyáiknak szelvént azt fel, és hozzá minden reggel 1 akó tejet ittak reá.

— Tanügyi hirdetés. Minthogy az eddig főnállott tanrendszerben lényeges változtatásokat szükséges életbe léptetni; mire nézve a tárgyalások komolyabb megfontolást és hosszabb időt igényelnek, azért a magyar kir. helytartótanács f. é. szept. 4-én tartott tanácsülésében elhatározta, s a határozatot közhirré tétel végett a helyheli gymnasium igazgatóságához megküldötte; miszerint a jövő 1861—62-iki tanév ez egyszer f. é. november 1-ső napján veendi kezdetét, s így a beiratásokra október utolsó napjai tüzetnek ki.

Közli az aradi gymn. igazgatósága.

Ipar, gazdaszat s kereskedelem.

Pest, szept. 13. A mai hetivásáron következők voltak a folyó gabonáarak: Tisztabuza legjobb 5 ft. 60 kr. közép 5 ft. 32 kr. csekélyebb 5 ft. 4 kr. Rozs legjobb 3 ft. 92 kr. közép 3 ft. 78 kr. csekélyebb 5 ft. 50 kr. Árpa legjobb 2 ft. 80 kr. közép — ft — kr csekélyebb 2 ft. 52 kr. Zab legjobb 2 ft. 10 kr. közép — ft — kr. csekélyebb 1 ft. 96 kr. Kukoricza legjobb 3 ft. 64 kr. közép — ft. — kr. csekélyebb 3 ft. 36 kr.

Nagy-Becskekerek, szept. 9-én. Buza 4 frt 90 — 4 ft. 70 — 4 ft. 60 kr. Készeres 3 ft. 90 kr. — 3 ft. 60 kr. Árpa 2 ft. 50 kr. Zab 1 ft. 60 kr. Kukoricza 3 ft. 20 kr. Köles 3 ft. Krumpli 3 ft. Széna mázsája 2 ft. 50 kr. Fa öle 12 ft.

Bécsi vágó marhavásár. Felhajtás 3000 db ökör mázsája 29—31 frt a nehéz marháért.

N-Becskekerek, szept. 13-án. Tisztabuza mérőnként 3 fr. Gyengébb 4 fr. 90. Elegy 4 fr. 3 fr. 80. Árpa 2 fr. 50. Zab 1 fr. 60. Kukoricza 3 fr. 20.

Pancsova, szept. 12-én. Tisztabuza 5 fr. Gyengébb 4 fr. 50. Elegy 3 fr. 80. Árpa 2 fr. 40. Zab 1 fr. 80. Kukoricza 3 fr. 50.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről szept. 17-én.

5% Metaliques . . .	67.65	Ezüst . . .	136.—
Nemzeti kölcsön . . .	80.95	Váltó Londonra . . .	136.40
Bankrészvény . . .	749.—	Arany . . .	6.51
Hitelintézet . . .	180.—		

Felölös szerkesztő: Márton Ferencz.

BÉCSI BÖRZE SEPT. 13.			KÖZLEKEDÉS.			GABONAÁRAK		
Államadósság.			Vasuti menetrend.			a pesti piacon szeptember 14-án.		
5% osztrák érték	Adott ár	Tar-tott ár	I. Aradról Pest és Bécs felé.			Alsó-austriai mé-rő szerint		
5% Metalliques	62 30	62 50	II. Bécsből Pest és Arad felé.			Súly font szerint	Leg- alant ár o. é.	Leg- magas
4% " "	67 60	67 70	Indulás: Aradról 11 óra 42 p. d. e. és 8 ór. 4 p. e.	Adott ár	Tar-tott ár	Buza, bászai uj	85—87	5 30
5% nemzeti kölcsön	58 75	59 25	Csabáról 1 óra 36 p. d. u. és 10 ór. 53 p. e.	119 40	119 60	" tiszavidéki	84—87	5 25
1839-ki sorsjegyek	80 60	80 70	Mező-Túrról 3 óra 30 p. d. u. és 1 ór. 49 p. e.	96 50	97 —	" fehérvári	83—84	5 30
1854-ki " "	111 —	112 —	Szolnokról 5 óra 5 p. d. u. és 4 ór. 11 p. r.	36 50	37 —	" bacsikai	83—84	5 15
1860-ki " "	85 75	86 25	Érkezés Czeglédr. 6 óra este és 5 ór. 40 p. reggel.	38 —	38 50	Kétszeres	76—77	3 50
Földtehermentesítés.	83 —	83 10	Pestről 8 óra 27 p. e. és 8 ór. 23 p. reg.	35 —	35 50	Rozs	76—78	3 70
Magyar	68 10	68 80	Bécsből 6 óra 1 p. r. és 5 ór. 59 p. este.	35 75	36 75	Árpa, sörfőzésre	67—68	2 80
Bászai, horvát, szláv	66 50	67 —		36 50	36 50	" etetésre	—	—
Erdélyi	65 50	66 —		23 —	23 25	Zab	45—47	1 55
Elsőbbségikötvények.				22 75	23 25	Kukoricza	79—83	3 15
5% Lloyd	83 —	84 —		14 75	15 —	Koles	—	2 75
5% Dunagőzhajózási	96 50	97 50				Paszuly	—	4 70
Bankzáloglevél 12 hónapra	99 50	100 —				Repeze, ősz	—	7 50
Részvények.						" téli	—	—
Hitelintézeti	176 90	177 —						
Nemzeti bank	728 —	739 —						
Escompte-bank	590 —	592 —						
Lloyd	212 —	216 —						
Dunagőzhajózás	428 —	429 —						
Pesti lánchíd	399 —	400 —						
Éjszakai vaspálya	1950	1952						
Államvaspálya	277 50	278 —						
Déli vaspálya	239 —	240 —						
Nyugati vaspálya	165 50	166 —						
Tiszai vasut	147 —	147 —						

H I R D E T É S E K.

(125)

Épen most hagyá el a sajtót, és Bettelheim testvérek könyvkereskedésében Aradon kapható:

Megyei

ALKOTMÁNYOS MOZGALMAK.

Adatok történetünkhöz

1860. okt. 20-tól 1861. april 2-áig,

mint a nemzetgyűlés megnyitása napjáig.

Ára 2 fnt 60 kr. a. é.

SZABAD KIRÁLYI KASSA VÁROSÁNAK

TÖRTÉNELMI ÉVKÖNYVE.

Irta és kiadta

Tutko József.

Ára 2 fnt 50 kr. a. é.

II. Rákóczi Ferencz,

és nevezetesebb kortársainak

némely kiadatlan

EREDETI LEVELEIK.

Ára 1 fnt a. é.

Hadmezei szolgálat,

emlékeztető és tanácsadó zsebkönyv,

gyalog, tüzér, lovas

fő- és altisztek számára

Irta

SZOMOR KÁROLY.

Ára 2 fnt a. é.

Történelmi adatok

a magyar nemzet életéből

egy kalauzzal a történettan mezején,

Irta

Vertler Mátyás.

Ára 1 fnt 60 kr. a. é.

143. J. K. tsz. (122)

1—3

Árverési hirdetmény.

Sz. k. Arad város tszéke f. 143. sz. végzése folytán Tyrityán Iliének, a töle Szecsei Mária 871 fnt 13 kr követelése és járuléai kielégítése tekintetéből bíróság lezálogolt s végrehajtásilag összesen 799 fnt 50 kr-ra becsült, Arad-ségai iskola-utcai 52. számú ház, beltelekkel, és szőlő kerttel, ugy az aradi határban, Brünnek dűlőben 4402 sz. a. fekvő 1⁸⁶⁰/... és pesti dűlőben 5551 sz. a. fekvő 1⁸⁶⁰/... hold szántó földet, bírói árverés útján f. szept. hó 28-án d. u. 3 órakor Ségai iskola-utca 52. sz. a. a becsáron alól is el fognak árvereltetni. Arad, szept. 16-án.

Ehesfalvay Döme, tanácsos, mint végrehajtó bíró.

(124)

2—3

Hivatalos hirdetmény.

A marhavész felett örködő küldöttség jelentése szerint a marhavész a város külső határában e f. év sept. 14. óta mutatkozni tetszik — annál fogva a t. cz. közönségre nézve felette káros vesznek elhárítása és terjedésének lehető meggátlása tekintetéből a t. cz. közönség ezennel értesítettik, miszerint e f. év sept. hó 17-től 1861. a csorda kijárása betiltatván — oly szigorú meghagyással, hogy a rendeletet áthágó marhája a vésznek végkép megszüntéig a város belhatárán bebocsátatni nem fog, sőt szigorú feleletre vonatása mellett, a rendelet áthágása által okozott kárban is a fenálló marhavész-szabályok értelmében el is fog marasztalni. Aradon, sept. 16. 1861.

Afőkapitányi hivatal által.

(121)

2—2

Hivatalos árlejtési hirdetmény.

A közgyűlésileg f. é. jk. 2071. sz. a. jóváhagyott marosparti véd-gát erődítési kő-sarkantyuk építése felett tartandó árlejtés e f. év szeptember hó 18-ik napjának délutáni 3 órája a városháza termében tuzetik ki, melyhez a vállalkozni szándékozók ezennel mentül nagyobb számmal meghivatnak. A feltételek, valamint a költségvetés a hivatalos órákban a főkapitányi hivatalban megtekinthetők. Arad, sept. 16. 1861.

A küldöttség nevében
Varjassy János,
elnök.

(116)

2—3

Az álgyesti pálinkaház, 80 ökörre való istállóval bérbe adandó. Szükséges ölfá is kapható. Értekezhetni a tulajdonossal Álgyesten.

(128)

1—3

Békésmegye, Kétegyháza községében egy nem régén épült ház, hozzá tartozó kert s istállóval, szabad kézből eladó.

Bővebb értesítés, id. Farkas Gábor urnál Gyulán nyerhető.

(126)

1—3

Hirdetmény.

Egy gőzmalommal összekötött szeszyár, melyen naponta 35 mázsányi gabonát ki lehet főzni, a téli hónapokra kiadandó. A feltételek meg tudhatók Talpason, Aradmegyében.

(127)

1—3

Hirdetmény.

Talpason Aradmegyében, van 80 ökör hizlalásra megkivántató jó minőségű széna eladó. Hozzá — a venni szándékozónak — a tulajdonos által használatul egy jó kő-istálló is adatik, az ár felett értekezhetni Kabdebó Kálmánál Talpason.

1007/1861. sz. (130)

1—3

Arverési hirdetmény.

Közhirre tetetik, hogy tek. Aradmegye bizottmányának f. évi 1628. sz. a. végzésénél fogva, az Erdőhegy, Kijenősi s N.-Zarandi körös hidak vámszedése f. é. október 1-ső napjától kezdve, egy évre f. hó 25-én reggeli 9 órakor Erdőhegyen alábbirott hivatalos helyiségében, hol a feltételek addig is megtekinthetők, megtartandó közárverés útján fog elhasznóberezetelni. Vállalkozni szándékozók, a N.-Zarandi hida 35, az Erdőhegy-Kijenőire nézve 40 fnt bánom-pénzzel ellátva ezennel meghivatnak. Erdőhegy, szept. 13. 1861.

Konstantini György,
zarandi járási főszgabíró.